בעז בן צור, עו"ד | רמי בובליל, עו"ד | איתן לירן רשות'
עו"דים-דין
פיליפ"שאין, שטרן, פרידמן
בית אל 8, מגדל אלון
פ"ת-שלום
חתם שדרות ר' מאיר 4 מגדל אל-אביב 6"13
03-6375000 :פקס 03-6375000 :טל. 64236
מגדלי המאירות 1, רח' השרונים 33 רמת-גן
פל' 03-6329699 :פקס 03-7513738 :טל.
יחיד הבית בנין 2 מגדל מיגל, הל-אביב 67113
03-5377359 :פקס 03-5377388 :טל.

31 ביולי 2007

לכבוד
ד"ר אליהו דינוגרד, יו"ר
הועדה לבדיקת אורחיי המערכת בלבנון 2006
ת.ד. 34399
ירושלים 91343

דוא"ר רשום ובפקס - 03-7450820

הנדון: **זכות טיעון טרם פרסום דו"ח סופי**

בשם מרשנו, ח"כ עזמי פרץ, הרינו מתכבדים למנות אותך בעניין הנדון, כדלקמן:

1. כידוע, בהמשכם הרלוונטיים לעניין נשוא בדיקתה של הועדה שבראשותך (להלן: "**הועדה**"), כיהן מרשנו כשר הבינוי והשיכון במשלמת ישראל.

2. במהלך חודש אפריל 2007 פרסמה הועדה דו"ח חלקי. דו"ח זה כלל תוויתיסות נרחבת של הועדה למרשנו ולהתנהגותו במהלך ימי המערכה בלבנון.

3. על פי האמור בדו"ח החלקי, הועדה מתעתדת לפרסם דו"ח סופי, הנוגע בכלל האירועים שהועדה הוסמכה לבדוק (להלן: "**הדו"ח הסופי**").

4. בסמוך מיום 18.7.07 לאליו אורגה דו"ח מתסגורות הבצאות הראשית, הובהר כי הועדה שבראשותך מייחסת משקל נכבד לנכונו של מבנן אנו שעמלותם לחיפוש בפדיקתה ידיעות אל מרות הבדיקה וקמבל הודמנות אותה לטען בנוגע לכך" טרם פרסום הדו"ח הסופי, וכי בסוגיה הועדה לפעל על פי אמת מידה זו.

למותר לציין, כי עניינו של המסמך הנ"ל בוכיוותיהם של קצינו צה"ל וחיילי העלומים לחיפוש מפעולות הועדה. מכתב זה אינו כולל תוויתיסות לבוכיוותיהם של נדמים נוספים העלומים לחיפוש ממשקנות הועדה, ובהם מרשנו.

5. ואת ועוד, בחריעת הועדה לאיתנות מיום 19.7.07 נמסרו, בין היתר, הדברים הבאים:

> "כפי שפרטנו בדו"ח החלקי, הועדה קבעה לפני ובנים הנשח הסופי של הדו"ח האמור ככל מי שעלול לחיפוס מן הדו"ח לזעת בפח הוא עלול לחיפוש ולטען בנוגע לכך בנוגע לבנון לבנון. **אם הדבר לא נעשה עד בה**".

6. משכן, נוצר חוסר בחירות בין הנוגע לאותו בו מתבוונו הועדה לקיים את זכותו של מרשנו - שתיעד, כידוע, בפניה זה מבבר - **לעלות הנון מלא** בעניין, טרם פרסום הדו"ח הסופי

7. למותר לציין, כי הועדה לא ציינה בזה מרשנו, טרם מתן עדותו בכנסת, כי המומחן לתעיד ראוי לעשם מתן עדותו מהוות משום "אזהרתי" - "הרהרתי" אז החלים לטתן תודעה מסעמת בדבר האופן בו הוא עלול לחיפוש המפקטוחיה הועדה לא תודיעם לו עד כה, באופן זה או אחר, בטרם הוכנו הוא עלול לחיפוש מפעולותיה. ושמכך, כי הר כי הועדה לא "אפשרתי" עד כה למרשנו - ודאי שלא באופן בדור יהרוי הועדה בקנה אחד עם כללי הצדק הטבעי - לדעת בפח הוא עלול לחיפוש.

8. על כן, נוכח אי בחירות בחס לתחוות החלקי המתקיים על ידי הועדה, ולשם מיסחות של זכותו של מרשנו לשלוף הנון, מתבקשת הועדה הנכבדה לפעול, כדלקמן:

8.1. להודיע למרשנו בפח הנ"ל הוא עלול לחיפוש, בדומה לאופן שפורט בסמוך מיום 18.7.07.

8.2. לפטור את כל החומר הרלוונטי המצוי בידי הועדה, והנוגע לעניינו של מרשנו, ובכלל זה פרוטוקולים עדיות, סמסמכים וכל חומר אחר אשר יש בו כדי לחזות בסיס לסמצאים, מסקנות או המלצות לגבי מרשנו.

8.3. לתן למרשנו הודמנות להשמיע את דברו בפני הועדה, טרם פרסום הדו"ח, לחקור עדים אשר הועדו לפני הועדה, לזמן עדים ולסכם את עמדתו באופן סדור.

9. לתקן נבאר את נימוקי בקשתנו זו:

> **"לעצמנו, דרישות חלוטה של הצדק הטבעי הן שאדם יזכה בזכות הוא עלול לחיפוס, ובו תינתן לו הזדמנות סלה - לאחר שניתנה לו הודעה בזו - להתייחס לטענות המוטחות נגדו ולהזמנר עליו הן מבוססות".**

10. בפרק השלישי לדו"ח החלקי שבסמוך הועדה, שעניינו הרוסים של כללי הצדק הטבעי על פעילות זו הועדה, ניתנה הועדה לי סיוסד כללי הצדק הטבעי, מצוי הכלל לפיו יש לעידן אדם בפח הוא עלול לחיפוש ולזמן לו הזדמנות נאותה לתגיחתי הנוגעות אליו ולהזמר עליו הן נסמכות. ובשעין הועדה ראו עמ' 44 בדו"ח החלקי, סע' 5):

> **"כקנון למעמנו כלל, לא רק בנסים סמצאים, מסקנות או המלצות אישיות על חיפר שאדם חנוגע בדבר לא רוחמה אליו, ושלא ניתנה לו הזדמנות לתגיב עליו".**

11. בעניין זה נקבע בבג"ץ 4914/94 **טרנר נ' מבקרת המדינה ואח'**, פ"ד מט(3), 771, 791 (להלן: בג"ץ "**עניין טרנר**"): כי זכות הטיעון מתחייבת בכל אישור שמתקיים חשש לפגיעה בכבודו של אדם.

> **"הערך המונן של כבוד האדם, בחיק-יסודו, כבוד האדם וחירותו, אף הוא מחייב את המסקנה כי פגיעה בכבוד האדם ובפגלת חירותו לא יראו לא יתקיים שרמה סדום שפיצה, מי שבבדו עלול לחמנו, אם זכות הטיעון, במובן של קבוח חומר הראיות בעלמוחו והזדמנות להגיב עליו, יוצא שהוא "חנוק בטיחון" כנגד פגיעה "חשלת זכות לדמ".**

12. עדדי חשוי לא המבוגר בעניין זכות הטיעון היתה לכל מוכוחו של זכות זאת שעמד בית המשפט בבג"ץ 113/52 **זקס נ' שר התעשיה והמסחר** פ"ד ו 696, 703:

> **"הצדק האלמנטרי דורש שלפני שהורגים אם נרוכו אין הנוגע לו הזדמנות להסביר את הנבנה כדי להסיר את החשד".**

15. חיובו נוקפ של זכות הטיעון מתבטא בזכות לקבל את כל חומר הראיות הקשור לאדם הנעמד לחיפוש ממסקנותיו של הנוף המפוחלה, ומתן הזכות לתגיב על אותו חומר ראיות (ראו: עניין פרנר, שם, 790).

> **"שנמנעו מן הנמנע לקבל את כל חומר הראוזה, הרי שבכך נמנעה זכותו לטעון, הוין עליו עדי הראוזה כי מסקיות הסיוחה בם הבאה הדבר לעיתה דין. הרשש (גם אם אינו מבוטס) כי נכה שהוא אלמנו אינו בהתאמה הנחוצה לטעון, מונה מעצם הנמנע מזכות זכות הטיעון בכנגד הראוזה שנתקבלו לא עמדה לבטוח בנלהאי".**

16. עדדי חשוי לא המבוגר בעניין זכות הטיעון היתה לכל מוכוחו של אדם לקיים הלך הוגן בעניינו" - שמתקפנו הינב בו בחסדר התקתקתי ענקבנו בסעיף 15 לחוק ועדות חקירה, המתבטא-1968 (להלן: "**החוקים**"), הקובע כי:

> **" 15 (א) ראוזה ועדת חקירה שפנתו עליה לחיפוס מן החקירה אם מתבאחוזה, יודיע לו ראש-ראש הועדה כמה הוא עלול לחיפוש ויעמוד ויעמוד בדרך שיסמא לנכון, אם חיומר הראיות הנוגע לאדם מפיעה הוגנות ואינוגמא מדיי הועדה אז בידי מי שהוטל עליו לבוח חומר לכל סעיף (ב)...)**

> **(ב) אדם שהודע כי נאמנה בסעיף קטן (א) רשאי להתייצב לפני הועדה, אם בעצמו ואם על ידי עורך דין, להשמיע דברו ולחקור עדים, אף אם בכך תעיד לפני הועדה, ורשאות הועדה להתיר לו להביא ראיות, ויהבל בענין תכניות באמור".**

---

[1] ראו, בעמ' 44 לדו"ח החלקי בסע' 5, קיבוע הועדה כי כללי הצדק הטבעי חייבים הקם בן חזות לחיבין הוגן

17. אף אף שבעניינו מדובר בועדה בדוקה משלחתית למבוהן מועדת הסיורה ממלכתיות, כרוז של החסדר דוא יפח גם לעניינו.

18. אמנם לשיטתם של הועדה, סעיף 15 הנ"ל אינו חל על עבודתה. הוא ראשית "לכאון אם סדרי האיוון הראויים הם הוראים ... [ראו: עמ' 43, סעיף 3 לדו"ח החלקי]. האולם, הוויכ המשכנו למשלכי המאחר במפרש בחשובה לעתירה שהוגשה לבג"ץ **6728/06 עמותת אומץ נ' ראש משלחת ישראל** (טרם פורסם) כי עם לחיתל על הועדה חסדר הוגנות לבג"ץ בסעיף 15 הנ"ל.

> **"בכלל בחיבר שיבוז מוחתה לטטות בכל – לא לבחיל בנקבות דון חסדר דומה לפטרו בסעיף 15 לחוק ועדות חקירה, הון שהיקפם לא בנוגע לבנון בכל נקבות קונקרטיי ויקבע על ידי הועדה, האם בחתנים נכונבות אותו מקרה".**

(שם, עמדת הייעוץ המשפטי למשלחת בסעיף 38 בעמ' מנוטטות בסעיף 38 בעמ' דיונה של בבוד השופטת א' פרוקצ'יה).

19. דברים אלה אף מצאו אח ביטויים בבסק חיבון בית המשפט העליון אשר קבע:

> **"סעיף 15 לחוק ועדות חקירה, המחייב את ועדת החקירה לידע מדע שעלול לחיפוס מפסקנותיה, ומסדיר, לכאורה, את זכות הטיעון לפי שעלול לחיפוס מפסקנותיה של ועדת חקירה מסלכתית, אינו חל אלמנט על ועדת חקירה מנהלת מהוה. אולם הסדרת הבחינה בכתב השבחה בו מתן זכות טיעון לפי שעלול לחיפוס מגיעה מן מפעולת מפעולת הועדה ומן הנחות המוקדמות בלבד אדם, כחלק מעיקרי הצדק הטבעי, אף אם אין הוראת חוק קונקרטית המחייבת זאת. לפיכך, בכל חוגרה, שבו חייב עקרון הטבעי למסלכה בה בפעולה של ועדת מעשלחת אינה, יש להחיל חסדר דומה לחסדר המפורט בסעיף 15 הנ"ל. אמנם בפועל, בכל הנחתי נגיע הזדמנות, לטעמה הוראת לעולה בעניין הנ"ל, אין הכרח בהחלטה על מסקנות אישיות, בדומה לעניין חקירה מנהלתית. ובוא מהעמדה לשבר מטבני אחדהיה הראשים הנחקרים, בפרוח הנחרד, כפי שנעשה בעניינו של עניין בדיקה אחרת ועניה השיטה הוויכ לחקירת האדם הנראיתה".**

20. למעשה, הנימוק שלפיו הועדה חולה חדרי הסדר דומה לחסדר הנחוג בסעיף 15 לחוק ועדות חקירה היוזת שיקו בדיחיית הועדה כנגד קבוחתו של הועדה. השיבת הוויכ המשכנו למשלכה בעתירה ו"הבדרה" המפורט" לבג"ץ הנ"ל מבוחנן בדרך מלכו הדדך בפתחות דיוני הוויכות.

21. ולכך נוסף ראוים הבא. למסקנות ולהמלצות אישיות של הועדה אמור לבחיים תוקף אזרחי, ואף נהיה תפיסות יחיד של המשטר ראוזתי הוגוג וכללו מנשל תקנים מסקנות ולהמלצות אלו - כמו גם בסאבא הנוקפנים כרוכבו של אדם - אמוריים המשלך בו גרוקם הצבורי של הנוגעים בדבר הם רכוים לחרץ בו. לפיכך, יש מקום ביקש מעשה תקף הוחנה בתקפיה בנוגע הזכות בתיום לחיון דוגן, בתחתם הנמנים המפורטת לעיל (ואפילו ראוי הבבן דבר בלעדי בסדרת מה אם השלמת עבודתה החשובה של הועדה?)

22. על כן, בכל שבדעת הועדה לכלל בדו"ח הסופי שפורסם על ידי ממצאים או מסקנות והמלצות אישיות, דין הוא כי הועדה חייבת בארחת מוקפד ותוחלם את הוראות סעיף 15 לחוק.

23. מכל מקום, תוראנ הוועדה הבחינה בדו"ח הבנוגעים כי היא מחויבת **לתקפדה מיוכבות** בלשונה, על יסודות הלוגה של כללי הצדק הטבעי - ובכלל זה מתן הודעה לאדם בנמל עולה הוא לחיפוג; ובבעיה על ראיית "עובדות ששמשו בסיס לקביעה זו"; ומתן הזדמנות לאדם להגיע עמדתו לגבי הראיה אלו" - בדרי כי גם בתוחאם לאמות וחיידות שקבעה הועדה לעצמה, יש לתקפדה על זכותו של מרשו לחיוך הוגן טרם פרסום הדו"ח הסופי.

24. משכך, מתבקשת **הועדה** הנכבדה למעל בחתאם לסמתוח שפורט בסעיף 8 לעיל, הממנה את הזכות לחיוך הוגן.

בכבוד רב,

בעז בן צור, עו"ד | רמי בובליל, עו"ד | איתן לירן, עו"ד

העתק:
ח"כ עזמי פרץ
היועץ המשפטי למשלכה - מר מנחם מזוז